

גְּבִיָּהָ בֶּן פְּסִיסָא וּמִשְׁפֹּט זֶהָב מִצָּרִים
נִצְחֹן הַתּוֹרָה וְהַאֲמוּנָה בְּאַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ

בימי המלך אלכסנדרוס מוקדון

עם ישראל ישב בארצו, למד תורה יומם ולילה,
והודה לה' על כל הטוב שנתן להם.

הָאֵיּוֹם עַל עַם יִשְׂרָאֵל

פְּתָאוֹם, בָּאוּ שְׂרֵי מִצְרַיִם לְאַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ אֶלְכַסְנֶדְרוֹס. הֵם דָּרְשׁוּ
לַעֲרוֹךְ מִשְׁפָּט רִשְׁמִי נֶגֶד הַיְּהוּדִים!

הַטַּעֲנָה הַמִּצְרִית (מתוך התורה!)

הַמִּצְרִים אָמְרוּ: "כָּתוּב בַּתּוֹרָה שְׁלָכֶם שָׁה' נָתַן אֶת חַן הָעָם.. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָקָחוּ מֵאֲתָנּוּ כֶּסֶף וְזָהָב! הִחֲזִירוּ לָנוּ אֶת הַכֹּל מִיָּד"

תְּפִילַּת חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל

חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל דָּאָגוּ מְאֹד. הֵם הִתְכַּנְּסוּ יַחַד, הִתְפַּלְּלוּ לַה' מֵעוֹמְקָא דְּלִבָּא
וּבְקִשׁוֹ עֲצָה – אֵיךְ נִגֵּן עַל עַם יִשְׂרָאֵל וְעַל כְּבוֹד הַתּוֹרָה?

גבור של ענוה

גביהא בן פסיסא, יהודי
פשוט ועניו שאהב את ה'
ואת התורה, קם ואמר
קם ואמר לחכמים:
"תנו לי רשות ללכת ולדון
ולדון אתם לפני המלך."

הַתְּכֵנִית הַחֲכָמָה שֶׁל גְּבִיָּהּ

אִם יִנָּצְחוּ אוֹתִי

תֹּאמְרוּ מִיָּד:
"נִצַּחְתֶּם רַק אָדָם פֶּשׁוּט!"

אִם אֲנִי אֶנֶצֶחַ

תֹּאמְרוּ לָהֶם:
"תּוֹרַת מֹשֶׁה רִבֵּנוּ נִצָּחָה אֶתְכֶם!"

הַחֲכָמִים רְאוּ שְׂכַוְוָנָתוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם, נָתְנוּ לוֹ רְשׁוֹת
וּבִרְכוּ אוֹתוֹ שֶׁה' יִהְיֶה בְּעֶזְרוֹ.

בְּאַרְמוֹן הַמֶּשְׁפָּט

הַמִּצְרִים עָמְדוּ גָּאִים וּבְטוּחִים מִהֵצֵד הָאֶחָד. מִהֵצֵד הַשֵּׁנִי עָמַד גְּבִיָּהָ הַקָּטָן.
הוּא לֹא פָחַד מִגְדָּלָם, כִּי הוּא יָדַע שֶׁ' נִמְצָא אֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם.

חִכְמַת הָאֲמָת

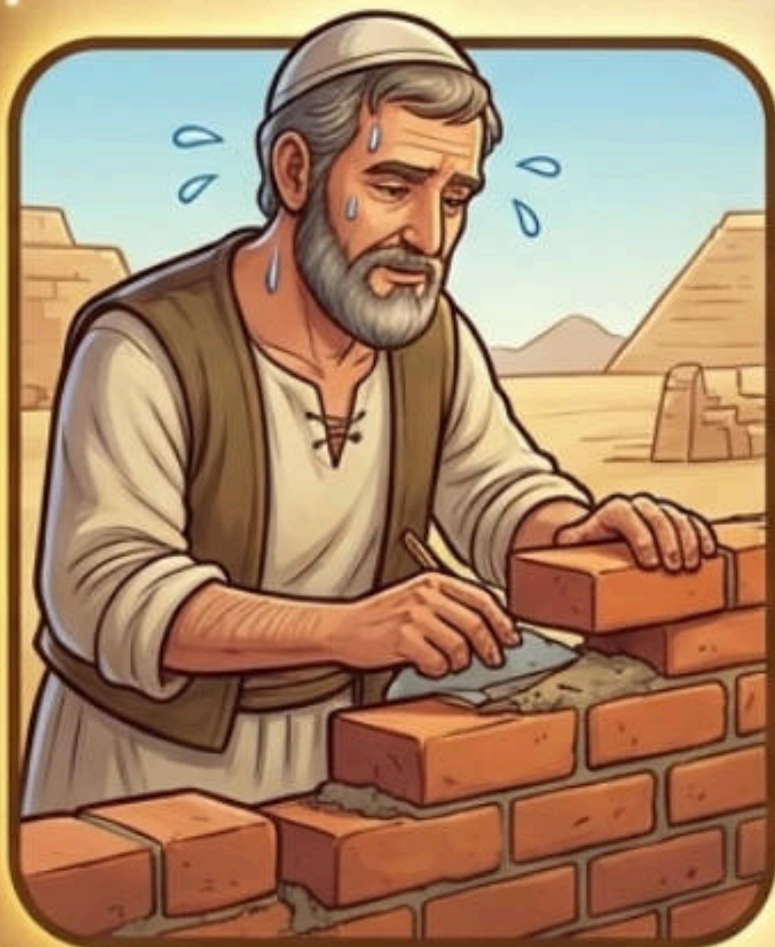
גְּבִיָּהָ שָׁאָל בְּשָׁקֶט:
"מֵהֵיכָן הֵבֵאתֶם רְאִיָּה
שֶׁלִּקְחָנוּ אֶת הַזֶּהָב?"

הַמַּצְרִים עָנוּ בְּשִׂמְחָה:
"מִן הַתּוֹרָה שְׁלָכֶם!"

גְּבִיָּהָ חִידָ וְאָמַר: "אִם כֵּךְ, גַּם אֲנִי לֹא אָבִיא תְּשׁוּבָה מִשֵּׁם מָקוֹם אֲחֵר,
אֶלָּא רַק מֵאוֹתָהּ תּוֹרָה קְדוֹשָׁה מִסִּינַי!"

הַתְּבִיעָה הַנִּגְדִית שֶׁל גְּבִיָּהָ

כְּתוּב בַּתּוֹרָה שֶׁהֵינּוּ בַּמִּצְרִים 430 שָׁנָה. שִׁלְמוּ לָנוּ
שֹׁכֵר עֲבוֹדָה מְלֵא עֲבוֹר שָׁשִׁים רְבּוּא (600 אֶלֶף) יְהוּדִים
שֶׁשֶׁעֲבַדְתֶּם עֲבוֹרְכֶם אֶת כָּל הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה!

60 רְבּוּא (600 אֶלֶף)
פּוֹעָלִים

430 שָׁנִים

הַמֶּלֶךְ דֹּרְשׁ תְּשׁוּבָה

אַלְכַסְנַדְרוֹס מֶמְקֵדוֹן הָיָה הָמוּם
מִחֲכַמַּת הַתּוֹרָה שֶׁל הַיְּהוּדִי
הַפָּשׁוּט. הוּא פָּנָה אֶל הַמְּצָרִים,
דָּפַק עַל כֶּסֶּאוֹ וְאָמַר בְּתַקִּיפוֹת:
"הִחְזִירוּ לוֹ תְּשׁוּבָה מִיָּד!"

“תָּנוּ לָנוּ זְמַן שֶׁל שְׁלֹשָׁה יָמִים!”

מִתְפַּלֵּל וּמוֹדֶה לַה' עַל הַיָּסָד

הַמִּצְוִים הַבִּינּוּ שֶׁהַחֹב שֶׁלָּהֶם לְעַם יִשְׂרָאֵל הוּא עָצוּם. בְּלִית בִּרְרָה,
הֵם בִּקְשׁוּ דְחִיָּה שֶׁל שְׁלֹשָׁה יָמִים כְּדִי לַחֲשֹׁב מָה לַעֲשׂוֹת.

הַמִּצְרִים בּוֹרְחִים בְּבוֹשָׁה

עָבְרוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים. הַמִּצְרִים בָּדְקוּ שׁוֹב
וְשׁוֹב וְלֹא מָצְאוּ שׁוֹם תְּשׁוּבָה לַטַּעֲנָה שֶׁל
גְּבִיָּהָ. מִתּוֹךְ בּוֹשָׁה וּפֶחַד מִהַחֹב
הָעָצוּם, הֵם קָמוּ וּבָרְחוּ בַּלַּיְלָה.

פֶּלֶא הַהַשְׁגָּחָה

וְאוֹתָהּ שָׁנָה, שְׁבִיעִית הִיְתָה! פֶּלֶא הַהַשְׁגָּחָה

הַמִּצְרִים בָּרְחוּ וְהַשְׂאִירוּ מֵאֲחֹר שְׂדוֹת זְרוּעִים וּכְרָמִים נְטוּעִים. בְּדִיוֹק בְּאוֹתָהּ
שָׁנָה הִיְתָה 'שְׁנַת שְׁמִטָּה' שְׁבַחָהּ יִשְׂרָאֵל לֹא עֹבְדִים בַּשָּׂדֶה. בַּשָּׂדֶה.
ה' סִדֵּדָר מֵרֹאשׁ שִׁשָּׁר לָהֶם שְׁפַע רַב שֶׁל אוֹכֵל!

הַנֶּצְחֹן הָאֱמֶתִי

תּוֹרַת מֹשֶׁה נִצָּחָה:
בַּתּוֹרָה שָׁלָנוּ יֵשׁ אֶת כָּל
הַתְּשׁוּבוֹת וְהַחֲכִיבוֹת
וְהַחֲכָמָה שְׁבַע עוֹלָם.

כָּחָה שֶׁל עֲנוּהָ:
אָדָם פָּשוֹט וְעָנִי
מִנִּצָּח כִּשְׁהוּא פּוֹעֵל
לְשֵׁם שָׁמַיִם.

אֶהְבֶּת ה' וְהִשְׁגַּחְתּוּ:
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דּוֹאֵג לָנוּ
תָּמִיד, מִגֵּן עָלֵינוּ, וּמַכִּין אֶת
הַיְשׁוּעָה בְּדִיוֹק בְּזִמְנוֹ הַנִּכּוֹן!